

Reglen i *stk. 1, 1. pkt.*, tager sigte på at beskytte ansattes privatliv i forbindelse med brugen af telefoner, som er installeret hos den ansattes arbejdsgiver, det være sig offentlige myndigheder eller private virksomheder m.v. Bestemmelsen gælder ikke, hvis de pågældende telefoner alene benyttes af ejeren af en enkeltmandsejet virksomhed. Registreringsforbudet gælder, uanset om opkaldet foretages fra den dataansvarliges fast installerede telefoner eller fra mobiltelefoner. Forbudet retter sig alene mod registrering af selve det opkaldte telefonnummer, og reglen er således ikke til hinder for en registrering af tællerskridt eller tidsrummet for den førte samtale. Endvidere vil der kunne registreres dele af det opkaldte nummer, f.eks. derved at de to sidste cifre i et ottecifret nummer udelades. Bestemmelsen udelukker endvidere ikke, at der i en offentlig myndighed eller virksomhed m.v. sker manuel registrering af opkaldte telefonnumre. Om sådan registrering vil være lovlige, skal afgøres efter lovgivningen i øvrigt, herunder de regler, der udstedes med henblik på at gennemføre Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 97/66/EF af 15. december 1997 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren (ISDN-direktivet).

Vedkommende tilsynsmyndighed kan efter 2. pkt. give tilladelse til, at der - uanset forbudet i 1. pkt. - foretages automatisk registrering af ansattes udgående opkald. Det kan i den forbindelse efter omstændighederne tillægges betydning, om den registrerede har meddelt samtykke til registreringen. Som eksempel på tilfælde, hvor tilsynsmyndigheden kan meddele tilladelse, kan nævnes offentlige myndigheder eller virksomheder m.v., der ønsker at foretage registrering af de telefonopkald, der er foretaget i forbindelse med udførelsen af en bestemt arbejdsopgave i ind- eller udlandet med henblik på at kunne få refunderet udgifterne ved samtalerne af medkontrahenten i henhold til en indgået aftale herom. Ved vurderingen af, om tilladelse til registrering kan gives, skal der tages hensyn til artikel 5 og 14 i ISDN-direktivet.

Tilsynsmyndigheden kan efter bestemmelsen fastsætte vilkår for tilladelsen. I de fleste tilfælde vil det være naturligt i hvert fald at fastsætte vilkår om, at de ansatte på en klar og utvetydig måde orienteres om, at registreringen af kaldte numre finder sted. Registrertilsynets praksis efter lov om private registre § 7 f, stk. 1, kan også i denne henseende tillægges betydning.

Af bestemmelsen i *stk. 2* følger, at registreringsforbudet ikke gælder, hvis andet følger af lov. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvor adgangen til registreringen

følger af retsplejelovens bestemmelser om efterforskningsskridt i straffesager. Forbudet omfatter heller ikke udbydere af telenet og teletjenesters registrering af, til hvilke telefonnumre der er foretaget opkald, enten til eget brug eller til brug ved teknisk kontrol. Det bemærkes i øvrigt, at telefonselskaber ikke på grund af sådanne registreringer lovligt vil kunne udsende fuldt specificerede telefonregninger, hvis dette medfører, at abonnenten derved modtager oplysninger, som denne ikke selv lovligt vil kunne registrere efter *stk. 1*.

Til § 14

Bestemmelsen regulerer spørgsmålet om arkivering. Efter bestemmelsen kan oplysninger, som er omfattet af loven, overføres til opbevaring i arkiv efter reglerne i arkivlovgivningen. Bestemmelsen indebærer, at der vil kunne ske arkivering af behandlede oplysninger i det omfang, dette følger af reglerne i arkivlovgivningen. Dette gælder for oplysninger, som er behandlet for såvel offentlige myndigheder som for private. Med hensyn til de private arkivalier bemærkes, at den foreslåede bestemmelse er udtryk for en kodificering af, hvad der antages at gælde efter lov om private registre. Vedrørende de offentlige arkivalier bemærkes, at bestemmelsen ikke fører til ændringer i den gældende ordning, således som denne er fastsat i § 9, stk. 4, i lov om offentlige myndighedsregistre. Det bemærkes herved, at det følger af bestemmelsen, at Datailsynet kan tillade, at edb-registre, der føres for kommunale myndigheder, overføres til opbevaring i arkiv på nærmere angivne vilkår. Herved videreføres bestemmelsen i lov om offentlige myndighedsregistre § 9, stk. 4, 1. pkt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.2.11.3. og *betænkningen*, side 145-150.

Til kapitel 5

Videregivelse til kreditoplysningsbureauer af oplysninger om gæld til det offentlige

Til §§ 15-18

De gældende regler om den offentlige forvaltnings videregivelse til kreditoplysningsbureauer af oplysninger om gæld til det offentlige findes i lov om offentlige myndighedsregistre kapitel 5 a, §§ 20 a-d.

De foreslåede bestemmelser svarer til de gældende regler i kapitel 5 a i lov om offentlige myndighedsregistre. Den gældende praksis på området vil dermed fortsat være af betydning. Der henvises i den forbin-